

स्मा॒पोऽभ्यव॑हरति यथै॒व तस्या॑भ्यव॑हरणं त॒थापा॑दाय भ॒स्मनः॑ प्रत्ये॒त्योखा॒यामो॒-
 धो॒पति॑ष्ठतेऽथ प्रायश्चित्ती करोति ॥ १४ ॥ स यदि वि॒क्षुक्र॑मीयम॒रुः स्यात् । वि॒-
 क्षुक्र॑मान्क्रान्त्वा वा॒त्सप्रे॑णोपतिष्ठेताथ यदि वा॒त्सप्री॑यं वा॒त्सप्रे॑णोपस्था॒य वि॒क्षुक्र॑-
 मान्क्रान्त्वा वा॒त्सप्र॑मत्ततः कुर्यान्न वि॒क्षुक्र॑मानत्ततः कुर्याद्यथा प्रया॒य न वि॒मुञ्चे॒त्ता-
 द॒क्तद॒य यद्वा॒त्सप्र॑मत्ततः करोति प्रतिष्ठा वै वा॒त्सप्रं॑ यथा प्रतिष्ठापयेदवसाययेत्ता-
 द॒क्तत्तस्मा॑दु वा॒त्सप्र॑मेवात्ततः कुर्यात् ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ [७. ४.] ॥ सप्तमो
 अध्यायः [४२.] ॥ ॥

वनी॒वाक्षे॑ताग्निं बिभ्रदित्याहुः । दे॒वाश्चा॒सुरा॑श्चोभये प्राजापत्या अस्पर्धन्त ते दे॒-
 वाश्च॑क्रम॒चर॑ञ्छालम॒सुरा आ॑संस्ते दे॒वाश्च॑क्रेण च॒रन्त ए॒तत्क॑र्मापश्यंश्चक्रेण हि वै
 दे॒वाश्च॑रन्त ए॒तत्क॑र्मापश्यंस्तस्मा॒दन॑स ए॒व पौ॒रोडा॑शेषु य॒ज्ञूष्य॑नसोऽग्नौ ॥ १ ॥
 स यो वनी॒वाक्षे॑ते । दे॒वान्क॑र्मणैति दै॒वः ह्यस्य॑ क॒र्म कृ॑तं भवत्यथ यो न व-
 नी॒वाक्षे॑तेऽसुरा॒न्क॑र्मणैत्यसुर्यः ह्यस्य क॒र्म कृ॑तं भवति ॥ २ ॥ तद्वैकऽआहुः ।
 स्वयं वाऽएष वनी॒वाक्षे॑तो वि॒क्षुक्र॑मैर्वाऽएष प्रया॒ति वा॒त्सप्रे॑णावस्यतीति न
 तथा विद्याद्वैवं वाऽअस्य तत्प्रयाणं यद्वि॒क्षुक्र॑मा दै॒वमव॑सानं यद्वा॒त्सप्र॑मथास्येदं
 मानुषं प्रयाणं यदिदं प्रया॒ति मानु॑षमवसानं यदवस्यति ॥ ३ ॥ प्रजापतिरेषोऽग्निः ।
 उभय॒म्वेतत्प्रजा॑पतिर्यच्च दे॒वा यच्च॑ मनु॒ष्यास्तद्यद्वि॒क्षुक्र॑मवा॒त्सप्रे भ॑वतो यद्वे॒वास्य
 दै॒वः त्वं तद॑स्य तेन सं॒स्करो॑त्यथ यद्वनी॒वाक्षे॑ते यद्वे॒वास्य मानु॑षः त्वं तद॑स्य-
 तेन सं॒स्करो॑ति स ह वाऽएतः सर्वं कृत्स्नं प्रजापतिः सं॒स्करो॑ति य एवं वि-
 द्वा॒न्वनी॒वाक्षे॑ते तस्मा॑दु वनी॒वाक्षे॑तैव ॥ ४ ॥ स यद॒रुः प्रया॑स्यत्स्यात् । तद॒रु-
 रु॒त्तर॑तोऽग्नेः प्रा॒गन॑ उपस्थाप्यायास्मि॒त्समि॑धमा॒दधा॑त्येतद्वाऽएनं दे॒वा एष्य॑न्तं पु॒र-
 स्ता॒दग्ने॑नाप्री॒णन्ने॒तया॑ समि॒धा तथै॒वैन॑मयमेतदे॒ष्यन्तं पु॒रस्ता॑द॒ग्नेन॑ प्रीणात्येतया स-
 मि॒धा ॥ ५ ॥ समि॒धाग्निं॑ दुवस्यतेति । समि॒धाग्निं॑ नमस्यतेत्येतद्वृ॒त्तैर्बा॑धयतातिथिमा-